

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Sujungtas, bet vienišas. 1 dalis

John Fenn, 2012 m. rugsėjo mėn. 28 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Mūsų sūnus Krisas mėgsta „padėti“ parduotuvėje. Aš paimu pirkinių vežimėlį ir traukiu jį iš priekio, o Krisas savo vežimėlyje laiko už rankenos taip, kad aš galiu traukti kartu ir jį, ir pirkinių vežimėlį. Nors Krisas yra 32 metų amžiaus, ant jo kaklo gimdymo metu buvo apsivyniojus bambos virkštelė ir to pasekmėje protiškai jis liko 4 metų amžiaus. Be to dar insultas, kurį jis patyrė būdamas 17 metų, atėmė jam galimybę naudoti kairę ranką, taigi jis atsiremia ant vežimėlio ir laukia, kada aš sustosiu, ir jis galės padėti sukrauti pirkinius į mūsų vežimėlį.

Palaimintas staigiu vaikišku nuoširdumu, jis ypač mėgsta posūkius, nes posūkiuose jis plačiai supasi ir šaukia „atsargiai, seni!“ arba „pasisaugokite, ponias“, arba tiems, kurie dėvi kaubojiškas skrybėles „atsargiai, kaubojai, čia aš atvažiuoju“. (Mūsų pasaulio dalyje, kaubojai yra realūs, ir nieko keisto sutikti vyrą ar moterį su skrybėle, pusbačiais ir pentiniais parduotuvėje). Aš visada turiu jiems pasakyti „atleiskite mums“ užuot sakęs „pasisaugokite“, kaip sako jis, bet šitos pamokos jis niekad neišmoksta, taigi kitą kartą mes vėl viską pakartojame iš naujo: „Atsargiai, seni“... Juokinga. Gyvename mažame miestelyje, todėl dauguma pirkėjų ir pardavėjų mus pažįsta, ir netgi klausia manęs, kai ateinu apsipirkti vienas: „Kur šiandien jūsų padėjėjas?“

Leiskite man čia įterpti dėl tų, kurie klausė apie Kriso išgydymą – Krisas myli Viešpatį, ir Viešpats jam kalbėjo, kiek aš žinau, mažiausiai du kartus. Kriso tikėjimas yra toks: „Kai būsiu danguje, man nereikės vežimėlio ir aš galėsiu bėgioti“, ir „Jėšua pasakė man (kai aš būsiu danguje), Jis vaikščios su manimi po kalnus!“

Dėl smegenų traumos jis neturi laiko pojūčio. Kita savaitė jam tas pat kaip sekančios 3 dienos, ir 3 dienos – tokios pat kaip sekanti savaitė. Dėl to mums nepavyksta išmokyti jo, kad jis gali būti pagydytas dabar, taigi jam išgydymas nėra kažkas, ko jis trokšta. Jis žino, kad Jėšua vieną dieną vaikščios su juo po kalnus, kad Viešpačiui patinka traukiniai, ir kad jam nereikės vežimėlio, kai jis bus danguje, ir to jam pakanka. Visa kita yra, kaip yra ir jis yra laimingas.

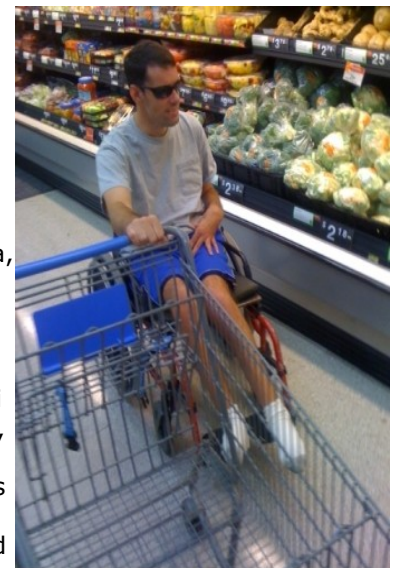
Daug Viešpaties aplankymų įvyko mūsų svetainėje, kai Krisas miegojo tiesiog už kelių žingsnių. Vieno aplankymo metu Viešpats stovėjo mano kairėje, kai Krisas sėdėjo savo vežimėlyje mano dešinėje, Viešpačiui buvo visai nesunku paliesti Krisą, bet Jis to nepadarė, nutaręs pasitikti Krisą ten, kur siekia jo tikėjimas – kai jis bus danguje, jam nereikės invalido vežimėlio.

Laikykites eilės

Vieną dieną, kai buvo padaryta šita nuotrauka, prieš mus eilėje stovėjo moteris su mažu vaiku pirkinių vežimėlio sėdynėje.

Mūsų praktika tokia, kad Krisas visada būna prieš mane pirkėjų eilėje, po to aš, o tada pirkinį vežimėlis. Aš išėmiau prekes iš vežimėlio ir padaviau jas Krisui, kuris padėjo dėlioti jas ant judančios juostos kasininkui. Jis visada būna nusiteikęs entuziastingai, ir pirma prekė tą dieną buvo skardinė, kurią jis numetė ant juostos, ir ta nuriedėjo kaip cilindro formos boulingo kamuolys link kasininko, atsitrenkdama su jėga, kurios pakaktų apversti straiką, jei tai būtų boulingo žaidimas.

Tada aš pastebėjau moterį stovinčią prieš mus, kuri padūkusia spausdino savo šauniu telefonu, visiškai ignoruodama savo dviejų metų vaiką pasodintą vežimėlyje ir kasininko veiksmus, kuriam reikėjo paimti moters kortelę ir nuskenuoti prekes. Aš pažiūrėjau į ją, tada į kasininką, kuris tyliai žiūrėjo į pirkėją klausiančiu žvilgsniu: „Ponia, eilėje yra dar kiti žmonės ir visi laukia jūsų“. Ji ignoravo savo dviejų metų vaiką, kuris žaidė su plastikiniais užkandžių maišeliais, kuriuos reikėjo pakrauti į pirkinį vežimėlį, o kasininkas nenuleido akių nuo mažos mergaitės, kad įsitikintų, jog ji nepačiups maišelio ir neišbers jo turinio ant grindų.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš pasižiūrėjau atgal, dar trys žmonės taip pat įdėmiai žiūrėjo į moterį, kuri vis rašė pasinėrusi į savo pasaulį. Sujungta, bet vieniša. Apsupta, bet atsiribojus. Galiausiai kasininkė mandagiai pasakė: „Prašau jūsų kortelės“ ir moteris sugrįžo į žemės planetą, pažymėjo savo kortelę ir pabaigė pirkimą, neapsidairius aplinkoje, kuri ją supo, nepastebėjusi nei akių žvilgsnių, nei kasininko galvos purtymo.

Taigi ši serija yra apie pasekmes, kai esi sujungtas, bet gyveni pasaulyje, kuris nesusijęs su realiais žmonėmis, realiais santykiais, realiu augimu ir asmeniniu tobulėjimu. Daug studijų buvo padaryta ir daug parašyta apie technologijų poveikį visuomenei, bet man rūpi krikščionys ir jų augimas Kristuje, ir kaip tai atsiliepia mums tikintiesiems.

Krikščionys, bendravimas, netikros draugystės

Technologija leidžia mums, nusiųsti žinutę Twitter'iu, elektroninį laišką, draugišką tekstą, greitą žinutę telefonu ar per Skype ir kada tik norime susijungti su žmonėmis iš viso pasaulio, nors aš vėl ir vėl girdžiu, kad krikščionys yra tarp tų, su kurias sunkiausia iš tiesų atvirai pabendrauti. Pradedant verslininku baigiant žmogumi surinkime, neatsisėdus kartu iš tiesų bandyti pažinti vienas kitą yra taip sunku, kaip pagauti drugelį plikomis rankomis; tu manai, kad jis nutūpė ant gėlės, bet kai tik tu priartėjai, jis nuskrenda ant kitos gėlės, ir tu lieki su tuščiomis rankomis ir nusivylęs.

Jūs tikriausiai patyrėte arba stebėjote, kad žmonės pasako dalykus elektroniniuose laiškuose, kurių jie niekada nepasakytų akis į akį būdami su tuo asmeniu. Aš neseniai atsidariau Tulsa TV stoties internetinį puslapį, nes jie geriausiai pateikia tiksliausias oro prognozes; jų pagrindinis straipsnis buvo apie vietinius profsajungų narius norinčius įkurti profsajungas, kurios atstovautų juos darbe. Straipsnis buvo iliustruotas kelių žmonių susirinkimo kambaryje nuotraukomis.

Aš atsiverčiau pasiskaityti komentarus; žmonės komentavo labai šiurkščiai, minėdami vieno žmogaus didelį pilvą, šiurkštų ir nemalonų kito vyro žvilgsnį, kaip jie atrodė tingiai ir t.t.

Paviršutiniški žmonės, dar labiau paviršutiniški kaip krikščionys

Aš sulaukiau panašių komentarų apie šios Savaitės mintis ir mano naujienlaiškį. Žmonės, kurie prenumeruoja straipsnius metus ar du staiga įsižeidė dėl kažko, ką aš parašiau, pasiuntė man šiurkštų ir įžeidžiantį elektroninį laišką ir išsiregistravo. Galbūt jie jau buvo gavę kokius 50, ar 100, o gal net 200 elektroninių laiškų per pastaruosius porą metų, bet jei aš parašiau vieną dalyką, su kuriuo jie nesutinka, arba jie perskaitė kažką kitaip nei aš parašiau (ir to visai neturėjau omenyje), arba gal straipsnis „užlipo jiems ant mazolio“, arba ten, kur jie buvo sužeisti praeityje, ir staiga, aš gaunu iš jų bjaurų, pilną pykčio, šiurkštų elektroninį laišką.

Jie užmiršta tą faktą, kad jų gyvenimas buvo pakeistas kitais 99 ar 199 elektroniniais laiškais/ mokymais per pastaruosius porą metų – taip pat reguliariais laiškas nuo manęs ir netgi kai kuriais atvejais pasikeitimais asmeniniais laiškais leido šiek tiek familiarumo, bet elektroninio laiško distancija ir anonimiškumas leido jiems „trinktelėti tiesiai į kaktą“ ir nekęsti be baimės, kad bus atgalinė reakcija. Kaip ir tie žmonės, kurie rašė komentarus anksčiau paminėtame straipsnyje, jie niekada to nepasakytų jei susitiktume veidas į veidą.

Kai kurie krikščionys tiesiog pasitraukia nuo realaus bendravimo, nes mano, kad mašinos jų iš tiesų klauso. Mašinos niekada nemeta jiems iššūkio, neverčia jų mąstyti, arba ištirti savo nuosavą širdį. Mašinos yra saugios ir santykiai per šias mašinas yra saugūs. Jos leidžia išlaikyti distanciją tarp žmonių, kai kas nors priartėja per arti, kas gali sužeisti.

Žmonija dar niekada nebuvo taip susijungusi kaip dabar, nors 25% amerikiečių neturi artimų draugų ir kitiems 75% vidutiniškai draugų skaičius nukrito nuo 4 iki 2, tuo metu kai technologijų galimybės mus sujungti išaugo (2006 liepos mėn. Amerikos Sociologų Apžvalga).

Draugystės iliuzija

Mašinos suteikia mums draugystės iliuziją nereikalaujamos draugystės. Mūsų mašinos suteikia mums klaidingą jausmą, kad esi sujungtas, netikro intymumo jausmą. Tu gali rasti žinutes facebook'e „Aš šiandien peršalau“, ir pajusti gailėstį tam žmogui, netgi pakelti jį maldoje, kad greičiau pasveiktų, ir tu jautiesi sujungtas su juo. Asmuo gali parašyti tau per Twitter'į, kad jis išlaikė šiandien egzaminą, gavo 95%, o tu gali pasiųsti jam trumpą žinutę su sveikinimais.

Ir kol tai yra gerai, tol tai vyksta, tai paprastai YRA tiek kiek yra (ne daugiau). Asmuo, kuris rašo: „Sveik, meldžiuosi už tave“ facebook'e, ir Twitter'yje: „Sveikinimai, geros kloties!“ gali gyventi vienišas, būti

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

linkęs į savižudybę, be surinkimo, be šeimos, be darbo ar draugų, bet jungtis, kurią teikia mums mašinos, suteikia klaidingą draugystės jausmą.

Dėl to daugeliu atvejų, kuo daugiau asmuo susijungęs, tuo labiau jis jaučiasi vienišas. Kaip maisto valgymas, kai tu dar pusiau sotus nuo praeito valgymo, tu neragauji maisto ir nesimėgauji juo, nes ten nėra vidinio pasitenkinimo. Tas pats tuštumo jausmas, kai mes neturime tikrų veidas į veidą draugų, bet tik stiprų draugų tinklą Internetu. **Mes esame vieniši, bet bijome intymumo.**

Ir štai pasirodo Viešpats

Daugelis krikščionių nemoka būti vieni su savimi pačiais, ir todėl nemoka būti vieni su Viešpačiu. Jie bėga žodžio pas pranašą, nes jie iš tiesų nepažįsta Viešpaties, ir nemoka būti vieni, ir vieni su Viešpačiu. Jie bėga į susirinkimus atsakymų, sąmoningai užmiršdami ir atmesdami faktą, kad Kristus gyvena juose ir yra tiek artimas, kiek tu skiri laiko ir pastangų Jį pažinti.

Kaip ta moteris eilėje prie kasos, tuo momentu ji buvo užliūliuota gyvenimo, tuo momentu jos dėmesys nebuvo nukreiptas į dukrą, ar pirkimo procesą, jos dėmesys buvo sutelktas susijungti su kažkuo per bevielį ryšį, nes tai lengva, patogiu ir nepavojinga.

Nors mes suprantame, kad didieji tikėjimo žmonės mokėjo būti vieni: Abraomas, kuris žiūrėjo į žvaigždes ir gavo apreiškimą, kad jis turės tiek palikuonių, kiek yra žvaigždžių danguje. Jaunas piemuo Dovydas vienas laukuose prie Betliejaus, bendravo su Viešpačiu atsiskyres. Jėšua atsiskirdavo, išeidavo į dykumą ar kalnus, ar ramią vietą, kur Jis galėjo būti vienas su Tėvu ir melstis.

Tavo gyvenimo statistika! Kaip mes galime ugdyti mūsų gyvenimą su Viešpačiu, kai esame sujungti elektroniniu būdu su tokia daugybe? Kaip mes galime ugdyti asmeninį atsiskyrimą ir tikras draugystes? Kaip mes surasime mūsų tikslą ir vaidmenį, ir kokį vaidmenį tame vaidina mūsų santykiai? Kokie kiti technologijos poveikiai draugystei?

Štai čia aš pratęsiu sekančią savaitę. Iki.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com

Sujungtas, bet vienišas. 2 dalis

John Fenn, 2012 m. spalio mėn. 5 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Šią savaitę turiu kai ką jums prisipažinti. Bet visų pirma leiskite man papasakoti, kaip aš patekau į tą situaciją.

Liepos mėnesį mes su Barbara skridome iš Bilings (Montana) į Tulsą su persėdimu Mineapolyje. Barbara atsisėdo prie lango, o aš šiek tiek toliau. Šalia mūsų, tiesiai priešais Barbarą atsisėdo dvidešimties metų jaunuolis.

Montanoje yra daug rančų, ir todėl daug kauboju, ir tas jaunuolis atrodė panašus į juos, tik vietoj skrybėlės buvo užsidėjęs beisbolo kepurę. Tačiau jei pažįstate rančas ir kaubojus, tai žinote, kad pakeliui į didelį miestą išvykstant iš rančos, kaubojaus skrybėlę dažnai pakeičia kepurę.

Aš susidomėjau mūsų bendrakeleiviu

Be abejonės tai buvo tikras kauboju: tvarkingai sušukuoti trumpi plaukai, beisbolo kepurė, kelnų kišenėje – skardinė kramtomo tabako, švarūs nauji apsitempę, į apačią platėjantys džinsai - klišai, o tai reiškia, kad jie gali apgaubti jo pusbačius. Didelė sidabrinė diržo sagtis, ir nors buvo liepos mėnuo jis vilkėjo vakarietiško stiliaus marškiniais su ilgomis rankovėmis. Jis vadino stiuardesę „ma'am“ (vert. mandagus kreipinys „mama, ponina“). Iš tiesų įdomu! Aš spėlioju, ko jis vyko į Mineapolį, bet greitai gavau atsakymą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Kai tik kaubojus atsisėdo, jis paprašė lėktuvo palydovės alaus, kurį jinai visiems dalino, kai mes dar stovėjome prie įėjimo. Tada jis ėmė rašyti sms žinutes. Jis buvo dešiniarankis, ir jo telefonas tarp keleivių kėdžių buvo man gerai matomas. Jo nykščiai lakstė po klaviatūrą, ir jis laikė telefoną tokiu būdu, kad tiesiog prašyte prašėsi, jog užmesčiau akį į jų pokalbį.

Atsiprašau, Viešpatie

Aš tai ir padariau. Pirmas tekstas, kurį aš pamačiau buvo: „Tu visada kritikuoji mane, kaip aš apsirengęs. Tu visada kritikuoji mane prie mano draugų“. Vardas tekste buvo panašus į Jenny, ir jis atsakinėjo kažkaip taip: „Ne, aš nekalbėsiu apie tai, kol nesusitiksime“. Aš supratau, kad skaitau ginčą tarp merginos ir vaikino, buvau šiek tiek sunerimęs, bet ir susidomėjęs. Jie nenaudojo sutrumpinimų ir simbolių, rašė pilnus žodžius – tai buvo tikras pasikalbėjimas susirašinėjant, ir aš įsibroviau į jų privačią erdvę.

Aš pasakiau sau kažką panašaus: „Žinai, tau nereikia skaityti to teksto, bet atleisk, Tėve, aš pasimelsiu už juos“, staigiai suvokdamas kaip kvailai elgiuosi... (trumpai pasimeldžiau už kaubojų ir Jenny)... tada apibendrinau pavogtus žvilgsnius į jų pokalbį.

Kaubojus nepasidavė, jis ketino paaiškinti rašydamas žinutes, kodėl jis kritikavo savo merginos aprangą paskutinio pasimatymo metu ir kodėl jis kritikavo ją prie draugų, nors žinojo, kad už penkių minučių jis turės išsijungti telefoną.

Aš norėjau jam pasakyti, kad pirmiausia, jei nori išlipti iš duobės, nustok kasti! Tiesiog atsiprašyk, suprask, kad ji jaučiasi nesaugiai dėl tavęs ir jūsų santykių, ir liaukis rašyti, nes niekas tavęs nepasitiks oro uoste!

Bet neeeee, jam reikėjo atsakyti... taigi, ji priminė, kaip jam nepatiko tai, ką ji pasakė ir tas restoranas, kuriame ji pasirinko valgyti paskutinio jų pasimatymo metu, o jis atsakė, kad tiesiog nori jai padėti ir kad ji įskaudina žmones - ir kaip Pirmojo Pasaulinio Karo pilotas, pašautas tame seno modelio Biplan lėktuvėlyje, jis jau buvo arti to, kad greitai užsieds ir kris žemyn liepsnose.

Greitai aš buvau jo pasaulyje, mano protas virė ieškodamas atsakymų, laukdamas sekančio Jenny atsakymo. Mano pulsas padažnėjo, aš stengiausi nukreipti savo dėmesį į lėktuvo žurnalą ir apsimečiau skaitančiu, bet toliau žvilgčiojau, ką jis rašė... paskubėk Jenny, jie greitai uždarys duris!

Mano galvoje greitai praskrido idėja, prisipažinti jam apie savo žvilgčiojimą ir pasiūlyti patarimą, bet sugalvojau geriau. Tuo metu lėktuvo durys užsivėrė, visi elektroniniai prietaisai buvo išjungti ir padėti, kėdžių atlošai buvo teisingose pozicijose, mes nuo paauglystės išmokome kaip užsisėgti ir atsėgti kėdžių diržus, ir mes pakilome.

Dar vieną alaus, ma'am

Kai tik jis galėjo vėl įjungti savo telefoną, jis tai padarė, vėl ir vėl iš naujo skaitinėdamas pokalbio su Jenny žinutes, nors negalėjo nei išsiųsti, nei gauti naujų, tuo metu gurkšnodamas dar tris alaus bokalus. Kai tik mes nusileidome, telefonas vėl veikė, ir vėl prasidėjo rašymas. Aš dar stipriau ir nuoširdžiau tuo metu meldžiausi už jį, nes pastebėjau, kad dėl keturių alaus lėktuve, ir oro uoste laukiančios Jenny bei susirašinėjimo prieš dvi valandas, jam reikėjo maldos.

Svetimas gyvenimas

Mano nuodėmė, kuomet žvilgčiojau į Kaubojaus ir Jenny gyvenimą, leido man gyventi per juos svetimą gyvenimą. Svetimas yra apibūdinamas taip: „Gyventi tarsi per kažką kitą, neturint pačiam to patyrimo, bet naudojant kieno nors kito patyrimus kaip savo“.

Per juos aš galėjau pergyventi iš naujo seną ginčą, kurį mes su Barbara turėjome, kai buvome dvidešimties, kai aš tik mokiausi tiesiog nustoti kasti besiginčydamas ir negilinti duobės, kurioje sėdėjau... (oi, aš ir vėl mokiausi skaitydamas jų tekstus, aš vėl buvau tame laike, kai mūsų sūnūs dar buvo vaikai).

Aš sujungtas, todėl aš esu

Žmonės gyvena svetimą gyvenimą nuo tada, kai Adomas ir Ieva atsisėdo prie pietų stalo ir papasakojo savo vaikams apie gyvenimą Rojaus sode. Tai nebūtinai nuodėmė, nors kaip kiekviena Dievo duota dovana, ji gali būti panaudota nuodėmingai, faktiškai – tai Dievo duota mūsų vaizduotės dalis. Knygos, filmai, televizija, radijas, internetas ir dar daugiau, įsiskverbia į mūsų vaizduotę ir mes žmonės pramogaudami gyvename svetimą gyvenimą.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Bet šiandien, kai tiek daug būdų susijungti su žmonėmis, daugelis paėmė šiuos momentinius svetimus patyrimus ir pavertė gyvenimo stiliumi. Dėl to jie gyvena „kitur“ - virtualioje erdvėje, taip atmesdami žmones, kurie yra arti jų. Kai kurie yra taip stipriai „kitur“, kad užmiršo, kas jie yra, kokie turėtų būti jų tikrieji prioritetai, ir netgi prarado socialinius įgūdžius su realiais žmonėmis.

Patirti Dievą svetimų būdu

Per kelis metus mes patyrėme, ką reiškia gyventi svetimų būdu nuo dviejų valandų šeštadieniais žiūrėdami filmą iki to, kaip gyvenimo stiliaus, kuomet esi įtrauktas į žmonių gyvenimus per socialinius tinklus, „draugus“ ir dar daugiau. Mūsų emocijos plaukė kaip tikrose draugystėse, nors mes galėjome laikyti nuo draugų atstumą. Mes jautėme tai, ką jie jautė, mes rūpinomės, džiaugėmės, meldėmės kartu su mūsų virtualiais draugais. Mes gyvenome svetimų gyvenimą per juos.

Tada mes eidavome į surinkimą ir tikėjome patirti Dievą svetimų būdu - per garbinimą, pamokslavimą ar mokymą, per visokius patyrimus. Liūdna, bet dažniausiai patirdavome surinkimą, o ne Dievą - tai rezultatas būti tokio „svetimo“ nusiteikimo. Jų santykiai su Viešpačiu tapo paviršutiniški ir jie nesuprato kodėl. Surinkimas nuobodus, jie nežinojo kaip susijungti garbinime, Žodyje, jie neįtęsė Jo Buvimo.

Tu negali patirti nei pažinti Dievo svetimų būdu

Jų vaikščiėjimas su Dievu turi tą patį lėkštumą kaip ir jų santykiai su Facebook draugais ir dėl tos pačios priežasties: santykiai teisingiausi, kai bendraujama betarpiškai. Kitais žodžiais, tu negali iš tiesų pažinti asmens (arba Dievo) jeigu tu pažįsti juos tik svetimų būdu.

Taigi, kai kurie žmonės ieško pranašo, kad gautų žodį, susirinkimo, kur matomi angelai, šventų širpuliukų ir dar daugiau, kad patirtų kažką tikro savo tikėjimo gyvenime. Krikščionys, kurie kaip jūs galvojate yra tvirti, staiga ima abejoti, ar Dievas yra realus – tai dėl to, kad jų tikėjimas buvo svetimas, netikras Viešpaties pažinimas. Jie gyveno savo tikėjimo gyvenimą per kitų ausis ir akis bei kitų žmonių patyrimą, užuot iš tiesų pažinus Viešpatį ir Tėvą patiems.

Ir štai čia, aš pratęsiu kitą savaitę... nes mano namų surinkimo draugams kitą savaitę tai turėtų būti gera tema studijoms ir diskusijoms, jeigu jūs pasirinksite šią temą. Iki susitikimo.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Sujungtas, bet vienišas. 3 dalis

John Fenn, 2012 m. spalio mėn. 12 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Mes su Krisu buvome parduotuvėje ir rinkomės prekes, todėl nuvykome į maisto skyrių. Mes visada sustodavome prie žaislų pasižiūrėti į mašinytes ir sunkvežimius. Jam patinka viskas, kas susiję su automobiliais ir sunkvežimiais, pradėdamas nuo „Cars“ filmuko herojų - Žaibo McQueen ir Tow Mate iki Herbie the Love Bug ir visko, kas patraukia jo dėmesį tą dieną. Jus lengviausia įsigyti, todėl jo mėgstamiausi yra „Matchbox“ automobiliukai – tai tos mažos metalinės visokių modelių mašinytės, kai kurios sukurtos pagal tikrų automobilių prototipus, o kai kurios įsivaizduojamos.

Paprastai Kriso dėmesys yra sutelktas į tai, ką gali pasiekti jo rankos, bet tą dieną, išeinant ekspozicijoje jis pamatė „Matchbox“ automobilį: „Žiūrėk, tėti, žiūrėk! Žiūrėk į automobiliukus!“ Kaip tu gali pamatyti paveikslėlyje, jei tu suskajaičiuosi eiles – ten yra 72 mašinytės, su daugiau mašinyčių dar priekyje kiekvienos.

Jis greitai, ir energingai pavažiavo prie vitrinos ir pradėjo krauti automobiliukus į krepšį taip greitai, kad aš ėmiau juoktis dėl jo tyro entuziazmo, ir nufotografavau. Jis paimdavo vieną, atidžiai apžiūrėdavo ir pasakydavo: „aš noriu šito ir mesdavo į krepšį ir nukreipdavo savo dėmesį į kitą automobiliuką vitrinoje.

Jam patinka šitie momentai, kai jis absoliučiai laisvas, taigi mes leidžiame jam šiek tiek laisviau elgtis parduotuvėje, ir taip tą dieną jis gavo dar du naujus automobiliukus.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Nors pirmus 24 metus jis gyveno namuose ir pasakydavo, ką jis nori daryti ir kada, persikėlimas į grupės namus prieš 8 metus jam reiškė, kad savo gyvenime išsilaisvino nuo daug kontrolės. Su kitais žmonėmis gyvenančias namuose ir 2 prižiūrėtojomis, jo gyvenimas ėmė priklausyti nuo to, ką darė kiti, ir daugiausia tai buvo nesikeičianti dienotvarkė.

Autobusas į dirbtuves išvyksta 8:30, kažkas nustumia jį iki autobuso lifto, jis daro tai, kas jam paskiriama daryti tą dieną, grįžta namo apie 15:30, užkanda, pietūs apie 17:30, miego laikas maždaug apie 20:00, vaistai, 8:00, 12:00, 20:00 kiekvieną dieną, ir taip toliau, viskas pagal kitų nurodymus.

Kontrastui, kai mes pasiimame jį namo 2 dienom ir 1 nakčiai kiekvieną savaitę, kuomet mes esame mieste, mano pirmas klausimas jam toks: „Ką tu nori daryti? Nes aš pasiėmiau jį 8:30, tuo metu kai kiti nuvežami į dirbtuves, paprastai jo atsakymas būna: „Hmmm, aš manau, spurgų“ arba „Eikime į McDonalds“ nes jis myli #9 burito pusryčius su pakeliu pieno.

Tada mes pasistatome mašiną prie pervažos, arba prie geležinkelio bėgių, nes Viešpats, atrodo, beveik visada paruošia mums pravažiuojantį traukinį, nes „Jėšua myli traukinius“, ir tada mes pradedame mūsų „pirkimus su tėte“. Mūsų pirkimai paprastai trunka maždaug iki 15:00, kai kurie pagal jo nurodymus, ir štai kodėl mes buvome parduotuvėje tą dieną, kai buvo padaryta nuotrauka.

Greita kontrolė, greitas susisiekimasis

Mūsų gyvenimai ne taip daug skiriasi nuo Kriso gyvenimo, daugeliu atvejų mes gyvename pagal tai, ką daro grupė. Nuo tada, kai mes pabundame, iš mūsų kiti kažko tikisi. Mes atsikeliame, valgome, einame į darbą ar mokyklą, kažkur turime būti nustatytu laiku, turėdami užduotį tai dienai, savaitei ar mėnesiui.

Bet, kai ateina dienos pabaiga, mes turime daug pasirinkimų, kaip vitrinos ekrane su 72 mašinytėmis: Ką aš pasirinksiu?

Daugeliui, pirma mintis – „susijungti“ su viena ar keliomis socialinėmis grupėmis. Greito bendravimo amžius mums leidžia visiškai kontroliuoti mūsų gyvenimus, arba mažų mažiausiai suteikia tokią iliuziją. Mes galime nukreipti mūsų dėmesį ten, kur norime, kad jis būtų: na gi pažiūrėkime, kas dabar yra Facebook'o žiniuose? Ką rašo žmonės grupėse, kuriose aš dalyvauju? Gal man reikia pasižiūrėti Farmville? Na gi atsidarysiu Skype ir pasižiūrėsiu, kas yra prisijungęs, aš galėsiu paskambinti arba parašyti greitą žinutę...

Tarp visų pasirinkimų, kuriuos mes padarome, mes retai pasirenkam „nieko“. „Niekas“ nėra publikuotas Internete, ir tai nepritraukia mūsų dėmesio. Šiandien, būti vienišu tai dažnai yra daugiau rezultatas pasirinkimo nebūti sujungtu, nei pasirinkimas būti vienišu.

Problema, kurią reikia išspręsti

Būti vienam mums atrodo kaip problema, kurią reikia išspręsti, ne kažkas, kas yra trokštama. Mes turime tiek daug pasirinkimų, kad nežinome, ką daryti su savimi pačiais.

Jeigu jūs neišmoksate, kaip būti vienam, jūs būsite vienišas.

Būti apsuptu žmonių, realiai arba elektroniniu būdu, nėra vaistas nuo vienvėdės. Vienatvė yra apibūdinam taip: Nemalonus jausmas, kai žmogus jaučia stiprų tuštumo jausmą.

Bet tuštuma negali būti visiškai užpildyta „draugų tinklu“, nes nors teisumas ateina per Kristaus pažinimą, bet to dar nepakanka jo įrodymui. Dievas suplanavo, kad teisumas yra įrodomas asmeniniuose ir artimuose santykiuose. Todėl vien tik virtualių santykių nepakanka įrodyti ir praktikuoti mūsų teisumo.

Štai kur problema: Technologijos taiko ten, kur mes esame labiausiai pažeidžiami. Kai maitinamės iš praeitos savaitės naujienų, gyvename netikrą gyvenimą per žmones mūsų socialiniuose tinkluose – tai reiškia, jei mūsų silpnumas yra dėl tikrų draugysčių stokos arba vienišumo, mes galime prarasti balansą susijungdami tokiu būdu, tuo metu, kai tik mūsų laikas priklauso nuo mūsų.

Kai aš augau „elektronika“ reiškė radiją arba 4 televizijos kanalus. Mes turėjome laiką su savimi pačiais - tai nebuvo disciplina, tai nebuvo kažkas, ką mes turėjome numatyti.

Mes patys sau buvome pasilinksminimas, taigi mes pažinojome save. Mes žinojome, ką tai reiškia būti vienam ir žaisti pačiam su savimi.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pirma užuomina daugeliui apie tai, kad dalykai keičiasi, buvo 1970 populiarus TV reklama, kurios pavadinimas skelbė: „Calgon pašalink mane“ kai žiūrovas matė moterį, kuri ilsisi putų vonioje ir dienos rūpesčiai ištirpsta. „Mano laiką“ dabar reikėjo planuoti. Čia jums, jaunuoliai: (<http://www.youtube.com/watch?v=MVLzkTuVmrw> ©)

Kai mes pasirenkame nuolatos būti sujungtiems elektroniniu būdu, mes galvojame, kad nesame vieniši - socialiniai tinklai suteikia iliuziją, kad turime reikšmingus santykius, bet faktiškai „nepakankamus“, ir štai kodėl kuo daugiau mes sujungti socialiniuose tinkluose, tuo daugiau jaučiamės vieniši. Tai vyksta intuityviai; kuo daugiau mes sujungti socialinėje žiniasklaidoje, tuo daugiau jaučiamės vieniši.

Jautiesi savimi?

Jei mes nemokame būti vieni, mes nesijaučiame savimi, kai mes nesame sujungti. Mes jaučiame, kad kažkas yra negerai, netvarkoje. Mes kreipiamės į kitus, kad pasijaustumė ramesni, ar gyvi, kas reikia **mes naudojame juos mūsų malonumui, mūsų egoizmui patenkinti, remti mūsų silpnas sielas.**

Mes turime išmokti būti vieni, naudoti socialinius tinklus, kad palaimintume kitus, ne savo malonumui ir savo silpnumui paremti. Bet kaip išmokti būti vienam?

Pagauk bangą

Ką jūs darėte paskutinį kartą, kai jautėte Viešpaties Artumą? Ką darėte paskutinį kartą, kai tikrai žinojote, kad Jis jums parodė kažką ar pasakė? Ar tai buvo studijuojant Žodį? Kur jūs buvote tada: vaikštinėjote, važiavote dviračiu, tyliai vairavote, važiavote autobusu, gulėjote putų vonioje?

Dabar peržvelkime metų patirtį, sujunkite taškus tų momentų, kai jūs gavote apreiškimus ar jautėte Jo Artumą, ar žinojote, kad Jis jums kalba - ar jūs pastebite, kad tuo metu jūs buvote tam tikrame proto nusiteikime, „ant tam tikros bangos“. Kaip senas radijas, kai jūs sukinėjate rankenėlę pirmyn ir atgal, kad pagautumėte stipriausią signalą, ieškokite pavyzdžių, kur ir kaip Jis bendravo su jumis praeityje ir grįžkite prie tos „bangos ilgio“.

Skirkite „laiko sau“ ir nesijauskite dėl to kaltas. Atskirkite save nuo prietaisų – išjunkite, arba išeikite į kitą kambarį ir panirkite protu į vietą, kur jūs patyrėte bendravimą su Viešpačiu praeityje... ir pažinkite save... štai čia mes pratęsimė sekančią savaitę. Iki.

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com

Sujungtas, bet vienišas. 4 dalis

John Fenn, 2012 m. spalio mėn. 19 d., www.supernaturalhousechurch.org

Sveiki,

Jaunuolis labai jaudinosi, kai aš pasiūliau jam atsisėsti ant sofos mano raštinėje. Aš buvau Biblijos mokyklos direktorius, o jis – studentas, taigi, aš maniau, kad jis dėl to jaudinasi atėjęs į mano kabinetą. Jam buvo maždaug 18 metų, ir aš prisimenu, kad jis atsisėdo arti manęs iš kairės pusės, nuolatos žvilgčiojo ir užsirašinėjo.

Abejonė

„Atsiprašau, kad trukdau, bet aš esu jūsų klasėje, ir atrodo, kad jūs paaiškinsite man, kaip iš tiesų yra. Aš nenoriu pasirodyti kvailas, bet iš tiesų noriu žinoti: Ar tai tikrai tiesa?“

Aš buvau sumišęs: „Ką turi galvoje, sakydamas, ar taip yra iš tiesų?“ Staiga jo klausimo rimtumas palietė mane, kai paaiškėjo jo jaudinimosi priežastis – jis abejojo Dievo realumu.

Jis tęsė: „Na, jūs suprantate. Ar Dievas realus, ar surinkimas (bažnyčia) yra tik vaidinimas, tik pasirodymas, kad būtų sužadintos mūsų emocijos ir žmonės pasijustų geriau? Aš tiesiog daugiau nieko nesuprantu. Turiu galvoje, kad priėmiau Viešpatį, kai buvau vidurinėje mokykloje mūsų jaunimo grupėje ir iš tiesų kažką pergyvenau, galvojau, kad Jis yra realus. Bet dabar aš nesu tuo tikras“.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Aš paklausiau kodėl jis abejoja ir kodėl jis pasakė, kad jis daugiau nebejaučia Dievo. Mokykloje jis būdavo labai užsiėmęs nuo 8 ryto iki vidurdienio, ir dirbo savanoriu vaikų surinkime sekmadieniais bei 1 šeštadienį per mėnesį gamino lėles surinkimo tarnavime vaikams vargingiausiuose kvartaluose. Jis taip pat turėjo darbą, studijavo, ir dirbo socialinį darbą. Bet jis daugiau neįjautė Dievo buvimo savo viduje.

Užimtumas nėra lygus dievotumui (pamaldumui)

1986 metais aš lankiau misionierių Meksikoje ir vieną vakarą jis įteikė man popieriaus lapą ant kurio buvo užrašyta 20 vardų: „Tu esi pranašas, ar galėtum pasimelsti dėl šitų vardų, nes visi iš jų pasakė, kad norėtų dirbti su mumis, bet aš nepažįstu daugumos iš jų ir man reikia žinoti Viešpaties valią“. Aš atsakiau, kad jam reikia skirti laiko maldai ir apklausti šituos žmones, o ne prašyti, kad aš gaučiau žodį iš Viešpaties dėl jų. Jis atsakė: „Aš per daug užsiėmęs tarnavime, kad galėčiau melstis“.

Jis buvo kaip tas Biblijos studentas per daug užsiėmęs darydamas krikščioniškus darbus, kad iš tiesų pažintų Dievą. (Tėvas buvo maloningas. Aš sugrįžau į savo kambarį ir pasakiau Tėvui, kad esu čia svečio teisėmis, taigi po misionieriaus valdžia, ir nors su juo nesutinku, nelabai turiu daug pasirinkimo, ir jei Viešpats duos man žodžius apie kiekvieno asmens tinkamumą šitai misijai: taip/ne, aš būsiu labai dėkingas. Tai Jis ir padarė. Misionierius sakė, kad jis tai labai vertina ir, kad tai jam padėjo užpildyti spragas dėl kai kurių dalykų, ką jis jautė, kad buvo gavęs iš Viešpaties.

Daugelis iš mūsų yra taip užsiėmę kaip tas misionierius ar studentas, kuomet jūs naudojate visas savo priemones, kurios sujungia jus su pasauliu, nenuostabu, kad tampate daugiau apsuptas surinkimo produkcija, nei Viešpaties pažinimu, kurį surinkimas tariasi turįs.

PDKI

Amerikiečių interneto naudotojai 28% laiko internete praleidžia socialiniuose tinkluose, 62% suaugusiųjų pasauliniu mastu dabar naudoja socialinę žiniasklaidą, ir 56% socialinės žiniasklaidos vartotojų pripažino, kad jos pagalba šnipinėti savo partnerius.

Vidutinis JAV paauglys išsiunčia/ gauna 3.339 tekstus per mėnesį (111 per dieną). 2009 metais buvo išsiųsta/ gauta 1,5 trilijono tekstų, 2011 metais skaičius iššoko iki 7 trilijonų. (7.000.000.000.000) (mashable.com, dhtech.com, thesocialskinny.com)

Žinoma, yra pozityvi nauda būti susijungus. Tai suteikia galimybę atsipalaiduoti, pakeisti rutiną, mes sekame naujienas, tai atveria naujas galimybes. Blogoji pusė yra ta, kad tai gali tapti priklausomybe ir žmonės linkę dalintis Per Dideliu Kiekiu Informacijos (PDKI jei jūs žinote spausdinimo kalbą, lol).

Būti per daug susijungus gali būti narciziška - Narcisizmas apibūdinamas kaip perdėta savęs meilė, išpūstas savęs vertinimo jausmas, klaidingas teismo pojūtis. Per daug „draugų“ gali reikšti, kad tu praleidi per daug laiko socialiniuose tinklapiuose ir tai leidžia jaustis saugiau internetiniame bendravime nei realiaime. Taigi, turėti tūkstančius draugų iš tiesų reiškia neturėti nieko.

Na, ir žinoma socialiniuose tinkluose yra keistuolių ir tų, kurie skundžiasi, bet didžiausia priežastis, dėl kurios reikia subalansuoti jais naudotis yra ta, kad socialiniai tinklai trukdo žmonėms būti socialiais ir bendradarbiauti.

Dievas yra Dvasia

Jėšua pasakė: „Dievas yra Dvasia, ir tie, kurie garbina Jį, turi Jį garbinti dvasioje ir tiesoje“ (Jono 4:24)

Žodis „turi“ čia nėra reikalavimas, ar įsakymas, toks kaip: „Tu privalai atlikti namų darbus prieš eidamas pažaisti“ arba : „Tu prieš išeidamas šiandien turi pabaigti šitą ataskaitą“. Rašte tai gali reikšti visus šituos dalykus, bet šiame kontekste „turi“ yra daugiau kelio ženklas nurodymas kaip mums bendrauti su Tėvu.

Taip kaip: „Kai jūs atvyksite į miestą tuo keliu, jums reikės pravažiuoti didelę biblioteką, kuri yra prieš mūsų gatvę“. Arba „Kad maistas patektų į skrandį, pirmiausiai jis turi praeiti pro jūsų burną ir stemplę“.

Taigi, kai Jėšua pasakė, kad tikrieji garbintojai turi garbinti Tėvą dvasioje ir tiesoje, Jis davė mums žemėlapi: Kad galėtum garbinti Tėvą, turi tai daryti savo dvasioje ir tavo motyvai turi būti teisingi. Kitaip sakant „pro vartus“ turi įeiti dvasioje.

Žodis „garbinti“ yra „proskuneo“, tai vienas mano mėgstamiausių žodžių visoje visatoje, sudarytas iš „pros“, kas reiškia „link“ ir „kuneo“ – „bučiuoti“. Pažodine reikšme garbinti, reiškia siųsti bučinius Tėvui iš

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

savo dvasios, savo vidinio žmogaus, ir tai daryti tiesoje – su tyrais meilės motyvais (nesistengiant Jam priminti, kad turi neatidėliotiną poreikį, ar bandant manipuliuoti Juo, manant, kad jei daugiau Jį garbinsi, tai Jis bus daugiau suinteresuotas tau atsakyti).

Ach, tai štai kodėl tas tuštumos jausmas!

Mūsų fiziniai kūnai gali paliesti tik fizinį pasaulį. Mūsų protai gali paliesti tik minčių pasaulį. Jūsų kūnas negali patekti į užverstos knygos puslapius lygiai taip, kaip jūsų protas negali be kūno valdyti automobilio. Bet sujunkite jūsų kūną ir protą ir tada galėsite atversti knygą ir lankyti vietas mintimis arba sėsti į automobilį ir vairuoti jį, kur tik norite.

Kai mes sėdime prieš kompiuterį tam, kad susijungti socialiai, mes naudojame mūsų protą ir kūną. Mūsų dvasia nedalyvauja... pasilikite su manimi, čia aš kalbu plačiąja prasme... BENDRAI kalbant, įsitraukusi yra mūsų siela ir kūnas, bet ne dvasia.

Bet Dievas yra Dvasia... mes negalime paliesti Jo fiziškai ir Jis nėra prote, kad galėtume ten su Juo susijungti, toje erdvėje tarp mūsų ausų. Žemėlapis bendravimui su Juo, kaip pasakė Jėšua: yra mūsų dvasia.

Jo dvasia yra tavo viduje. Būtent tavo dvasioje iškyla klausimas: „Kas aš esu?“, „Kodėl aš esu čia?“, „Koks mano tikslas?“ Dievas gyvena tavo dvasioje ir čia tu girdi Jo balsą. Tavo dvasia ir tavo siela (įskaitant ir protą) yra amžinai sujungtos, nes tavo siela iš tiesų kyla iš tavo dvasios ir ji padaro tave tu, kas tu esi. Žmonės danguje dabar yra dvasia ir siela, neturi fizinio kūno, nors tavo dvasia ir siela atrodo taip, kaip tu, nes jos yra tikrasis tu.

Kai mes atnaujiname mūsų protus, kad mąstyti kaip Dievas, iš tavo dvasios į protą plaukia Gyvenimas, kad jį pakeistų. Tam reikia pastangų ir valios apsisprendimo. Dvasia ir siela yra apgyvendintos žemiškame pavidale – kūne.

Vieną dieną mes gausime naujus kūnus padarytus iš dangiškų medžiagų, tokį, kokį dabar turi Jėšua, bet šiam laikui mes esame apgyvendinti žemėje ir esame kūne, kurio galiojimas ribotas. Tik keletas žino laiką, kai šis galiojimas baigsis, kitiems iš mūsų, mes tik toliau kvėpuojame ir pėdiname pirmyn.

Žmonės mėgsta užpildyti tuštumą savo dvasioje protiniais ir fiziniiais dalykais, bet fizikiniai dalykai gali paliesti tik fizinius dalykus ir protiniai gali paliesti tik protinius, jų dvasinis žmogus lieka nepalietas. Štai kodėl nors apsupti „dalykų“ fiziniame pasaulyje, savo dvasioje jie lieka tušti. Štai kodėl joks kiekis išsilavinimo, gėrimo, narkotikų, ar pinigų negali užpildyti vidinės tuštumos. Štai kodėl seksas tik dėl sekso negali užpildyti vidinio vakuumo. Ir štai kodėl būti „susijungusiu“ socialiniuose tinkluose padaro krikščionišką gyvenimą lėkštu ir paviršutinišku. Visi šitie dalykai paliečia tik sielą ir kūną, bet ne dvasią.

Atsijungęs

Aš paprasčiau jauno žmogaus savo raštinėje prisiminti, kada jis paskutinį kartą jautė Viešpaties buvimą. Jis prisiminė save namų surinkime, kai dar nebuvo toks užsiėmęs, kai jis tik sėdėjo (kūnas) garbinimo metu, o jo mintys (siela) nebuvo susitelkusios kalbėti Viešpačiui, bet buvo neutralios, ir tuomet lėtai jo dėmesys nukrypo vidun, nuo muzikos, kuri buvo išorėje, į tai, kas vyko jame... (į jo dvasią), ir ten jis jautė ramybę, visa apimančią meilę... ir jis prisiminė, kad sėdėjo užmiršęs laiką, niekuo daugiau nesirūpindamas tik jausdamas meilę ir Artumą savo dvasioje...

Bet tai kitos savaitės tema, nes aš nenoriu tik pristatyti problemą: per didelis dalyvavimas socialiniuose interneto tinkluose be sprendimo. Kitą savaitę: kaip patirti Jo buvimą... iki

Palaiminimai,

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwovi@aol.com